

[Pia Kjærsgaard]

Karensdagen har vist sig at være en ordning, der har bragt antallet af sygedage ned, og jeg er enig med fru Addi Andersen i, at antallet af de ejendommelige mandags- og fredagssygedage er blevet stærkt reduceret.

Vi har altså fået reduceret en stor gruppes sygdom, men mangler endnu at gøre noget effektivt over for de privilegerede, der har børn og derved har mulighed for at tage en fridag som barnets første sygedag. Denne gruppe er til gengæld vokset med mærkbar hast, og sygdomsfordelingen er således stadig væk ikke retfærdig; det er noget, man hellere burde se på.

Karensdagen er fremskridtspartiet altså nogenlunde tilfreds med, selv om vi såmænd gerne så endnu en karensdag indført, så man havde to dage for egen regning. Det ville hjælpe på arbejdsgivernes økonomi og derved sikre flere arbejdspladser.

Socialdemokratiets forslag vil vi afvise endnu en gang, og hvis vi får det på bordet igen i 1985, vil vores holdning ikke have ændret sig, medmindre socialdemokratiet da til den tid kan komme med beviser på karensdagens skadelige virkninger.

Indtil da skal vi lade erhvervslivet være i fred og ikke fremkomme med forslag, der skader det erhvervsliv, som i forvejen har store problemer med at konkurrere med udlandet på grund af den politik, som de gamle partier har ført.

Tinning (VS):

Det er et interessant synspunkt, at arbejdsgiverne, hvis vi fik en nr. 2 karensdag, ville få færre udgifter, og at vi derfor ville få flere arbejdspladser. Jeg tror, jeg i socialudvalget vil bede ministeren regne ud, hvor mange karensdage vi skal have for at afskaffe arbejdsløsheden.

Netop den måde at argumentere på siger noget om det fuldstændig absurde i denne diskussion, og den kan jo koges helt ned. SFs ordfører, fru Birthe Hansen, sagde, at dette her drejede sig om skat på sygdom, og det er det, det handler om. Mener man, at sygdom skal belægges med skat, eller mener man det ikke? Det er det, det drejer sig om.

Jeg forstår, at man i det radikale venstre stadig væk siger: vi skal spare nogle penge. Her er et område, hvor vi kan spare mange. Så sparer vi. Socialpolitisk kynisme i ren

form. Det er for så vidt sympatisk. Så kan man se, hvad det drejer sig om. Så kan man se, hvad det radikale venstres sociale grundholdning er, når det kommer til stykket. Den er nemlig: er der noget at spare, så gør vi det.

Men jeg synes, det er beklageligt, at fru Mette Groes i dag stiller sig herop og efter talen om karensdagens virkninger siger, at hun håber, vi kan finde et flertal. Ja men hvornår går det op for socialdemokratiet, at den socialpolitiske grundholdning i det radikale venstre er mindst lige så bragende sort som i firkloverregeringen? Man får da ikke noget flertal for dette her herinde. Det må efterhånden stå helt klart.

Det radikale venstre vil meget gerne se på sagen, fordi de, som fru Dagmar Mørk Jensen udtrykte sig, har set visse tegn på visse sociale skævheder. Det var da imponerende! Nu har karensdagen virket i så lang tid, at man er begyndt at se, at der måske er visse sociale skævheder, måske den helt banale, at folk med dårlige arbejdsforhold faktisk bliver mere syge end andre – det er en af de helt elementære kendsgerninger – og selvfølgelig af samme grund også bliver ramt hårdere. Men selv om de har set det, vil de selvfølgelig også gerne have det dokumenteret, for det siger man fra denne talerstol, og det er pænt. De vil gerne gå ind i et sagligt og dokumenteret udvalgsarbejde, men når de kommer ud igen, har de tænkt sig at stemme for at bevare karensdagen, fordi vi skal spare nogle penge.

Selvfølgelig skal vi blive ved med at afsløre karensdagens virkninger, men der er ikke nogen grund til, at vi skal stå heroppe og bilde hverken os selv eller andre ind, at der skulle være et flertal i det siddende folketing for at fjerne den, og det er fuldstændig uafhængigt af, hvor mange asociale virkninger af karensdagen vi påviser. De radikales ordfører, fru Aase Olesen, fru Lone Dybkjær og andre har jo også for længst erklæret, at de er ligeglade, for dette her drejer sig om at spare penge.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Jeg skal blot til oplysning for hr. Tinning meddele, at den radikale grundholdning er, at besparelser altid går hårdest ud over de